

Program

P. Casals: Pesem ptic
(1876–1973)

C. Cannon: Državljan 13660 za klarinet in
godalni kvartet

Bili smo v manjšini

Veter se je igral opustošenje s finimi prašnimi delci

Poskusiti pozabiti ... le zreti gor v nebo

Govorice: ... most Bay v San Franciscu so bombardirali

Zvonjenje šestintrideset železnih zvonov

Bili smo blizu svobode in vendarle daleč

*Spominska slovesnost v čast japonsko-ameriškega
vojaku*

Tam je zdaj ostala samo puščava

D. Bruce: Gumijasti škornji za klarinet in
(1970) godalni kvartet

H. W. Ernst: Šest polifonih študij na temo
(1812–1865) Poslednja roža poletja za violino solo

William Hagen, violina solo

Rondino Scherzo – Con spirito

Allegretto con grazia

Terzet – Allegro moderato e tranquillo

Allegro risoluto

Air de Ballet – Allegretto con gusto

Moderato, Andante non troppo –

Variations 1-2-3-4 – Finale

B. Herrmann: Spomini s popotovanja
(1911–1975)

J. Corigliano: Stomp za violino solo
(1938)

Mairead Hickey, violina solo

A. Cardelús: Namig na tango
(1981)

Napovedujemo

Ponedeljek, 20. november 2017, ob 20.15
Velika dvorana Kulturnega doma Nova Gorica

**SIMFONIČNI ORKESTER AKADEMIJE ZA
GLASBO UNIVERZE V LJUBLJANI**

Petra Milkovič, klavir

Simon Dvoršak, dirigent

*Darilo abonentom - brezplačne vstopnice dvignete
na blagajni.*

Ponedeljek, 4. december 2017, ob 20.15
Velika dvorana Kulturnega doma Nova Gorica

ANSAMBEL IL POMO D'ORO

Natalie Klein, violončelo

Kulturni dom Nova Gorica

Bevkov trg 4

5000 Nova Gorica

05 335 40 16

blagajna@kulturnidom-ng.si

www.kulturnidom-ng.si

glasbeni
ABONMA

37. koncertna sezona

koncert II

Ponedeljek, 13. november 2017, ob 20.15

Velika dvorana Kulturnega doma Nova Gorica

Mate Bekavac,
klarinet

**Kvartet Akademije
Kronberg**

William Hagen, violina

Mairéad Hickey, violina

Gareth Lubbe, viola

Santiago Cañón Valencia, violončelo

Pablo Casals, sijajen violončelist, pacifist in zaprisežen borec za človekove pravice, je bil po rodu Katalonec. Večino svojega življenja je preživel v izgnanstvu, ki se je pričelo v času Francove diktature leta 1939. Preselil se je v Prades (Katalonija na francoskih tleh) in od takrat je vsak svoj koncert začel s skladbo Pesem ptic, ki je postala pojem svobodne Katalonije. Njegova glasba je trdno zakoreninjena v katalonski ljudski tradiciji. **Pesem ptic** je folklorni napev, tradicionalna božična pesem – uspavanka. Govori o veselju ptic ob prejetju novice o rojstvu Jezusa Kristusa.

Edinstven slog ameriškega skladatelja **Chada Cannona**, diplomanta Harvarda in Juilliarda, združuje elemente ameriške in azijske glasbene tradicije, pop kulture, akademske klasične in cineastične glasbe. Njegovo glasbo lahko slišimo po vsem svetu, saj je priznan skladatelj v hollywoodski filmski industriji (Hobit in Godzila). Poleg tega pa skladbe pogosto izvajajo v koncertnih hišah po svetu. Kot kulturni aktivist sodeluje pri projektu UN Messenger of Peace MIDORI, ki skrbi za izvajanje glasbe zapornikom, emigrantom in hospitaliziranim po vsej Aziji. **Državljan 13360** je skladba, ki se naslanja na dokumentarno pripoved v prvi osebi o internirancih v taboriščih japonskih Američanov v 2. svetovni vojni. Avtorica knjige je nekdanja interniranka Mine Okubo.

Rojen v Stamfordu (Connecticut) je **David Bruce** mladost preživel v Angliji. Študiral je na Univerzi Nottingham, Royal College of Music London, doktoriral pa na King's College London. Uspešen je na obeh straneh Atlantika. Kot rezidenčni skladatelj sodeluje z mnogimi orkestri. Piše barvito, ganljivo, intimno, neposredno glasbo, ki zveni bodisi kot strasten ples bodisi kot srce parajoča ciganska žalostinka; v njej so primesi klezmerja, flamenka in drugih ljudskih tradicij, pa tudi Stravinskega, Janačka, Beria in Bartóka. **Gumijasti škornji** so bili obuvalec vklejenih črnskih rudarjev zlatokopov v času apartheida v Južni Afriki. Skladba ima dva po dolžini enaka in kontrastna dela. Prvi je počasen in tarnajoč, drugi razposajen in ponazarja živahno komunikacijo, ki so jo rudarji imeli s pomočjo verige. Po pričevanjih je bila ta komunikacija kot ples, živahna in polna upanja, za razliko od brezupne situacije, v kateri so bili.

Heinrich Wilhelm Ernst je svojo zadnjo skladbo v opusu, Šest polifonih študij, napisal na poezijo Poslednja roža poletja irskega pesnika Thomasa Mooreja. Pesem je tradicionalna in njen izvor sega v leto 1792. Za Ernsta velja, da naj bi bil najboljši violinist vseh časov, ki je izzval samega Niccolòja Paganinija. Rodil se je v Brnu kot čudežni otrok. Pri enajstih letih se je vpisal na konservatorij na Dunaju, kjer je študiral kompozicijo in violino. Kot skladatelj je pokazal pravega romantičnega duha, njegove kompozicije pa predstavljajo višek violinističnega mojstrstva. Šest polifonih študij je zaznamuje bogata domišljija in bistrumnost.

Bernard Herrmann je ameriški skladatelj, aranžer in eden najbolj inovativnih skladateljev filmske glasbe 40., 50. in 60. let, ki pa je bil veliko več kot to. Njegov opus vključuje opere, simfonije, glasbene komedije, koncertno glasbo pa tudi glasbo za radijske in televizijske oddaje. Ob tem pa je vzdrževal razgibano dirigentsko kariero in vihtel taktirko najbolj znanim ameriškim simfoničnim orkestrom, od New Yorka do Los Angelesa. Ne glede na vse pa je postal znan kot oskarjevec, ki se je podpisal pod glasbo 47 filmov, med drugimi je bil skladatelj Alfreda Hitchcocka in filmov, kot so Taxi, Zona somraka ...

Ameriški skladatelj **John Corigliano** je kompozicijo študiral na Univerzi v Kolumbiji in na znameniti Šoli za glasbo Manhattan. Je sin dolgoletnega koncertnega mojstra newyorške filharmonije. Leta 1964 je v Spoletu v Italiji za eno izmed svojih kompozicij prejel prvo nagrado. Njegov glasbeni jezik je barvit in dramatičen. Trdno stoji na temeljih romantične dediščine z liberalno in neobremenjeno uporabo tonalnega sistema, z velikim občutkom pa v svoja dela vključuje tudi mikrotone, elemente minimalizma, serializma ter tudi živo elektroniko. Je večkratni nagrajenec grammyjev in dobitnik Pulitzerjevega priznanja. **Stomp za solo violino** je skladba, ki posnema bluegrass godce, poleg scordature, torej drugače uglasenih strun, skladba zahteva udarjanje z nogo ob tla.

Arturo Cardelús se je rodil v Madridu. Sprva je študiral klavir na Conservatorio Superior de Música Salamanca (Španija), na Royal Academy of Music London in na Akademiji za glasbo Ferenc Liszt v Budimpešti, nato pa je študij preusmeril v kompozicijo (Berklee College of Music, Boston). S skladbo **Namig na tango**, ki jo je napisal leta 2013, je opozoril nase. Berlinska filharmonija je naročila delo zase in tako se je začela njegova uspešna skladateljska kariera. Leta 2016 je bil izvoljen za izrednega profesorja na Royal Academy of Music London.

Mate Bekavac, klarinetist, skladatelj in dirigent, je študiral v Gradcu in na Mozarteumu v Salzburgu, v New Yorku na Glasbeni šoli Juilliard ter v Parizu na nacionalnem konservatoriju. Magistriral je v Salzburgu. Leta 2004 je prejel nagrado Prešernovega sklada. Kot komorni glasbenik sodeluje z Ireno Grafenauer, Kvartetom Tartini, Jurijem Bašmetom, Radovanom Vlatkovićem, člani Berlinskih filharmonikov, Bavarskega radia in Münchenskih filharmonikov. Solistično nastopa z vsemi slovenskimi orkestri ter najvidnejšimi simfoničnimi in komornimi orkestri Evrope. Je dolgoletni vodja koncertnega cikla Kulturnega doma Franca Bernika Domžale.

Dvaintridesetletni violinist **William Hagen** se je rodil v Utahu. Z violino je začel pri štirih letih, pri desetih pa je postal učenec Roberta Lipsetta na Šoli za uprizarjajoče umetnosti Colburn v Los Angelesu. Po dvoletnem študiju na newyorški šoli Juilliard pod mentorstvom Itzhaka Perlmana se je leta 2012 vrnil v Los Angeles

ter študij nadaljeval z Robertom Lipsettijem. Jeseni 2016 se je kot študent Christiana Tetzlaffa pridružil prestižni nemški Akademiji Kronberg. Diplomiral je na glasbeni akademiji v Verbieru, obiskoval šolo Itzhaka Perlmana ter številna poletja brusil izvajalske sposobnosti na aspenskem festivalu. Igra na violino »Sennhauser« Guarneri Del Gesù iz leta 1735, ki mu jo je posodilo Stradivarijevo društvo.

Ena najodličnejših irskih violinistk **Mairéad Hickey** nastopa po Irskem in snema tako s Simfoničnim orkestrom Irskega radia kot tudi z radijskim Nacionalnim orkestrom. Gostuje v pomembnih koncertnih dvoranah doma in na tujem, kot so londonska Kraljeva festivalna dvorana, bonska Beethovnova hiša in newyorška Carnegiejeva dvorana. Rodila se je leta 1996 in violino začela igrati pri treh letih. Med letoma 2003 in 2014 je študirala pri Adrianu Petcuju na glasbeni šoli CIT v Corku ter se leto dni izpopolnjevala v Franciji na Konservatoriju v Nantesu pri Constantinu Serbanu. Danes študira pod mentorstvom Mihaele Martin na Akademiji Kronberg, s štipendijo Fundacije Hilmarja Kopperja. Igra na Tononijevo violino iz leta 1702.

Violist, rojen v Južni Afriki, **Gareth Lubbe**, nastopa kot solist in komorni glasbenik po vsej Evropi, Ameriki, Afriki in Aziji. Več sezon je bil zaposlen kot glavni violist orkestra Gewandhaus Leipzig, potem pa je postal profesor na Univerzi za umetnost Folkwang v Essnu, kjer vodi mednarodni razred violistov. Redno koncertira in predava na številnih festivalih, kot so Stellenbosch v Južni Afriki, Kuhmo na Finskem, Purbecks v Angliji. Trenutno se skupaj z violinistoma Danielom Rowlandom in Hugom Ticcijem ter violončelistom Julianom Arpom posveča novoustanovljenemu godalnemu kvartetu O/Modernt.

Kolumbijski violončelist **Santiago Cañón Valencia** je diplomiral na Univerzi Waokato na Novi Zelandiji pri Jamesu Tennantu, študij pa nadaljeval na Univerzi v Dallasu (ZDA) v razredu Andresa Diaza. Je prejemnik mnogih nagrad na številnih glasbenih tekmovanjih, kot so Christianchurch (Nova Zelandija, 2012, prva nagrada), Lynn Harrell Dallas (2014, druga nagrada) in Pablo Casals v Budimpešti (2013, tretja nagrada). Nastopa z orkestri v Kolumbiji, Avstraliji, Novi Zelandiji, ZDA, Kanadi in Madžarski. Od leta 2007, odkar se je preselil na Novo Zelandijo, je skupaj s pianistko Katherine Austin imel več kot 100 koncertov po vsem Pacifiku. Pri 16 letih je izdal samostojno zgoščenko, ki je bila zelo dobro ocenjena in sprejeta med glasbenimi kritiki.

Metka Sulič